

Datorikas fakultātes avīze

Mani mīlie radiņi, man ir 2 gadiņi!

2009. gada 16. martā Latvijas Universitātes senātā tika pieņemts lēmums par Datorikas fakultātes dibināšanu. Šī gada 16. martā Datorikas fakultātei paliek 2 gadi. Divi gadi neizklausās daudz, bet fakultātei ir seni pamati, kas stiepjas atpakaļ līdz Skaitļošanas centra izveidei 1959. gadā.

Datorikas fakultātes dzīve ir ļoti krāsaina, tā nesastāv tikai no studiju procesa. Studenti spēlējas, sporto, izklaidējas un vienojas kopīgiem darbiem. Tā, piemēram, tika izveidota Datorikas fakultātes mācību telpa "Microsoft Office", nodibināta fakultātes basketbola komanda. Ieviestas dažādas tradīcijas kā mācību, spēļu un filmu vakari, rīkoti kopīgi kultūras pasākumi — Programmētāju dienas balle, dzimšanas dienas nedēļa un vispārīzglītojošas lekcijas ārpus studiju programmas ("Pagrīdes universitāte"). 2010. gadā 18. martā oficiāli izveidoja "Robotikas pulciņu", kurā jaunie censoņi var nodarboties ar dažādu robotu būvēšanu.

16. marts — Latviešu leģiona piemiņas diena un Latvijas Universitātes Datorikas fakultātes dibināšanas datums, ir iegājis vēsturē ar vēl vienu nozīmīgu notikumu: izveidota pirmā Datorikas fakultātes avīze — DEFĪZE.

DF kultūras ziņas

Datorikas fakultātes dzimšanas diena un kultūras pasākumi.

2. lpp

Dekāns atbild

Intervija ar DF dekānu Juri Borzovu. Studenti toreiz un tagad. Nākotnes vīzija.

3. lpp

Zaļā zinību sala

Vieta kur pulcēties, vieta kur studēt, vieta kur izklaidēties, vieta kur atpūties.

4. lpp

Ir SP — ir iespējas

Tavs draugs, tavs palīgs, tavs plecs, uz kura paraudāt.

6. lpp

Radioaktīvie

pie dzīvījumi

Nokļūsti nākotnē! 2281. gads, Las Vegasa, dzīve pēc kodol kara.

7. lpp

Bon appetit!

Ceļš uz datorika sirdi ved caur vēderu. Ņamm!

8. lpp

DF sports

Datorikas fakultātes basketbola komanda. DATFA-Ki LU Futbola līgā.

9. lpp

Lekcijai un brīvam brīdim

Brīžiem, kad nākas skatīties griestos un vienkārši nav ko darīt

10. lpp

Lejuplādē savu DEFĪZI jau šodien!

www.ludfsp.lv

Hei, hei, dārgo lasītāj!

Mani sauc Artis Ozoliņš, mācos DF 1. kursā un man ir liels prieks, ka esi atradis savu ceļu pie DEFĪZES 1. numura.

DEFĪZES autori ir DF studenti, kuri vēlas informēt tieši Tevi par fakultātes kultūras dzīvi un notikumiem, par cilvēkiem tajā, ko tie domā, ko tie ēd, ko tie spēle un kā tie sporto. Īsāk sakot, DEFĪZE ir mazā stripiņa vārdu salikumā "DF-pasaule". Esam tavš ceļš Datorikas fakultātes pasaulē.

Ceru, ka laiks, ko pavadīsi pie DEFĪZES Tev sagādās tik pat daudz prieka, cik tā sagāja mums, to veidojot.

Ar cieņu,
Artis Ozoliņš,
DEFĪZES redaktors

DF kultūras ziņas

Jau kopš februāra mūsu fakultātē katru trešdienu 16:30 Mācību telpā "Microsoft Office" (304.t.) ir iespēja mācīties vai vienkārši nostiprināt savas prasmes vienā no sarežģītākajām kāršu spēlēm – bridža. Bridžu spēlēt māca mūsu fakultātes 1. kursa studenti Lauris Lauks un Ginta Garkāje. Nodarbību laikā tiek apgūta solišanas sistēma, spēles paņēmieni un, protams, tiek izspēlētas desmitiem partiju.

Marts ir mēnesis, kurā mūsu fakultātei ir dzimšanas diena. Šogad mums paliek 10₂ gadiņi, un mēs svinam veselu nedēļu (14.03-18.03)!

14. martā DF SP sadarībā ar LU Datorikas fakultāti un Rīgas Šaha federāciju jau otro gadu pēc kārtas organizēja gadskārtējo šaha turnīru „LU Datorikas fakultātes atklātais čempionāts 2011”. Šogad uzvaras laurus plūca Valdis Saulespurēns. Apsveicam!

15. marta spēļu vakarā bija rekordliels apmeklējums. Galdi lūza no našķiem. Azarts sita augstu vilni, studentiem sēžoties aci pret aci ar saviem pasniedzējiem.

16. martā LU Daudznozaru bibliotēkā tiek atklāta Romana Vitkovska karikatūru izstāde. Ne daudz vēlāk DF dekāns Juris Borzovs uzrunā klātesošos LU galvenās ēkas foajē un visi kopīgi bauda svētku torti. Turpat arī tiek atklāta fotoizstāde "Cilvēki LU Datorikas fakultātē". Pēcpusdien norisinās „400 sekundes”, kurās šogad dalībnieki dalīsies viedoklī par tēmu „Dators – darbs vai izprieca”.

17. martā DF SP piedāvā iespēju iepazīt, iespējams, līdz šim nestaigātus fakultātes gaitenus, orientējoties tīri datoriskā veidā – izmantojot blokshēmas.

18. martā LU Mazajā aulā notiek noslēguma ballīte kopā ar grupu New Buzz, kad arī uzzināsiet laureātus pasniedzēju nomināciju konkursā tādās kategorijās, kā „Punktuālākais pasniedzējs”, „Stilīgākais pasniedzējs”, „Studentiskākais pasniedzējs”, „Bargākais pasniedzējs” un „Labākais pasniedzēja izteiciens”.

Pasākumi martā

- ◆ Spēļu vakars — galdaspēles, tēja un laba kompānija garantēta!
- ◆ Mācību vakars — nesaproti formālās gramatikas, nomāc matemātika? Palīdzēsim!
- ◆ Roņņu diena (kopā ar FMF) — pavasaris jau atkal ir klāt, laiks kopīgi atklāt peldēšanas sezonu.

Pasākumi aprīlī

- ◆ Joku diena DF — *april, april!* (1. aprīlis)
- ◆ Retro balle Zeļļu ielā 8 — patukšo vecāku skapju aizmugures, jo disko ir dzīvs! (1. aprīlis)
- ◆ Spēļu vakars — tev ir forša galdaspēle, bet nav ar ko spēlēt? Nāc šurpu!
- ◆ Mācību vakars — divas galvas gudrākas par vienu. Palīdzi sev un citiem!
- ◆ Riteņbrauciens — laiks notriekt putekļus no sava divriča. (30. aprīlis)

Autors: Ieva Rukšāne

Esi daļa no DEFĪZES!

Nevajag būt rakstniekam, lai kaut ko uzrakstītu. Varbūt tu māki rīkoties ar grafiskajām programmām?

Arī tas mums derēs! Katram darbiņš atradīsies! Ir liela atšķirība starp draudzīgu padomu un draudzīgi pasniegtu roku.

Sniedz savu roku mums! Piesakies: ludfsp@gmail.com

Izdevējs: LU DF Studentu pašpārvalde
Adrese: Raiņa bulvāris 19, 305. telpa
E-pasts: ludfsp@gmail.com
www.ludfsp.lv

Redaktors: Artis Ozoliņš
Redaktora asistenti: Ieva Rukšāne,
Mārtiņš Zviedris, Evita Zariņa
Grafiskais dizaineris: Krišjānis Šulcs

*Redaktors izsaka lielu pateicību visiem,
kuri palīdzēja DEFĪZES radīšanā. Bez Jums
šī ideja tā arī paliktu tikai ideja.*

Dekāns atbild

Tuvojas Datorikas fakultātes divu gadu jubileja. Kas būtu foršākā dāvana dzimšanas dienā?

Foršākā dāvana būtu, ja Latvijas valsts nesamazinātu finansējumu izglītībai. Skatīsimies, kā būs.

Šobrīd Datorikas fakultāte ir pavisam jauna. Kādu jūs to iedomājaties pēc 10 gadiem?

Tad, kad man vaicā, kas būs pēc 10 gadiem, es atceros līdzību par Hodža Nasredīnu. Austrumos tāds gudrais dzīvojis. Šis izdomājis aiziet pie sultāna. Piedāvā darījumu. Uzņemas 10 gadu laikā iemācīt sultāna ēzeli runāt cilvēku valodā. Bet par to pretī, tīrais sīkums, lai sultāns tos 10 gadus Nasredīnu ar visu ģimeni pie pilnas pansijas tad arī noliek. Sultāns pakasa pakausi un saka: „Nu labi, bet man arī ir pret prasība. Ja desmit gadu laikā neiemācīsi to ēzeli runāt, tad tev galvu nost.” Nasredīns saka: „Jā, labi, ligstam!” Atgriežas mājās. Nasredīna sieva uzzina. „Ak Dievs, Hodža! Ko tu esi sadarījis? Ko mēs bez tevis darīsim?” Nasredīns saka: „Sieviete, esi pilnīgi mierīga! 10 gadu laikā noteikti kaut kas notiks. Vai nu sultāns nomirs, vai nu ēzelis nosprāgs, nu vai arī man gals klāt. Tā kā vari pilnīgi neuztraukties!” Lūk, tā!

Tāpat, šobrīd mums nav nekādu vīziju?

Nē! Tas būs atkarīgs no iespējamām reformām augstākajā izglītībā. Nu, piemēram, iedomājamies, ka apvienos Rīgā esošās valsts dibinātās augstskolas, kas būtu ļoti saprātīgs solis. Nu skaidrs, tad arī fakultātes atbilstoši tur saplūdis. Tagad kaut ko zīlēt... Pēc 10 gadiem... Un es noteikti nebūšu dekāns. To gan es zinu droši.

Kāpēc tā? Jūs būsiet prezidents?

Nē, nē, nē, nē, nē! Tāpēc, ka dekānam ir 2 termiņi - maksimums, divreiz 4 gadi. Tāpēc tas iekļaujas tajos 10 pavisam droši. Cilvēkiem jāmainās. Cilvēkus jāmaina. Jānāk kādiem citiem. Un tas mobilizē cilvēku, liek viņam tajā laikā izdarīt maksimumu no tā, ko grib izdarīt.

Ar ko atšķiras sešdesmito, septiņdesmito gadu studenti no studentiem šodien?

Es domāju, ka ne tik daudz atšķiras studenti, cik atšķiras apstākļi,

kādos studijas notika tad un studijas notiek tagad. Pirmkārt, nepastāvēja jēdziens, kas tagad visus uztrauc, budžeta vieta, maksas vieta. Bija pats pa sevi tikai valsts finansētas studiju vietas. Līdz ar to konkurss bija lielāks nekā tagad. Kad es studēju, uzņēma 75 laikam. Tagad mēs uzņemam gandrīz 275. Atšķirība – ļoti liela. Un arī augstskolu skaits ir daudzkaršojies. Tas nozīmē, ka tas zināšanu spektrs jauniešiem ir plašāks nekā tolaik. Toreiz ne visi, kas vēlējas, gluži vienkārši tika pie studēšanas. Programmas bija daudz, es teiktu, neelastīgākas, salīdzinot ar mūsdienām, protams. Nu, īstenībā, visā toreizējā valstī programma kaut kādā virzienā par 80 % bija viena un tā pati. Kā vadošā universitāte ieteica, tāda tā programma tika tirāžēta viens pret vienu. Apmēram 20% apjoma drīkstēja mainīt! Diferenciālvienādojumi, kas apraksta kaut kādu pumpēšanu, filtrēšanu, bet 20 % ietvaros.

Bet es domāju, ka bija arī stipri daudz pozitīva, jo, ja tā kritiski padomā, tad tās programmas, kuras mēs īstenojam tagad... Protams, ka tēmas ir lielā mērā mainījušās, un mūsu nozare ir fantastiski attīstījusies. Bet tā struktūra - tad 4 gados ietilpa veselas 2 prakses ārpus Universitātes. Viena no tām bija kaut kur, kur programmē vai kaut ko tādu dara. Tā bija 1 semestris tāpat kā mums arī tagad ir. Bet, kas šobrīd nav un kas nebūtu slikti, ja būtu, ir 2 mēnešu prakse skolā. Bet kaut kādā ziņā ir notikusi pēctecība. Vismaz mūsu programmu gadījumā. Pie visa tā, ka dzīvoja toreiz ļaudis pieticīgi, tomēr nebija tik lielas atšķirības, es domāju, dramatisks atšķirības ienākumos, kā tagad ir. Tas, protams, ir negatīvi. Toreiz praktiski viesiem bija stipendijas, valsts piešķirtas. Mūsdienās tas skaitlis izklausītos smieklīgs. Bet tikai izklausītos, jo, ja normāli ēd un visu normāli dara, bet nu tomēr pieticīgi, nu izteikti taupīgi, tad ar šo te stipendiju arī pietika, pilnīgi visam pietika.

Diemžēl mūsu sistēma ir uzbūvēta tā, ka pat tie, kuriem ir tās budžeta vietas, par to dzīvošanu tik un tā... Valsts, īstenībā, spiež studentus strādāt ar visu, kas no tā seko. Protams, saprātīgos apjomos, ja tās lietas izdodas apvienot, tad tas arī toreiz bija iespējams un bija ļoti labi. Īstenībā es laikam strādāju līdz ar studijām kopš 2. kursa visu laiku. Trešajā, ceturtajā man bija tāds kopatalgojums, kādu es pēc absolvēšanas 10 gadus nevarēju... Studiju laikā bija daudz, daudz vairāk naudas.

Kāpēc tā?

Tāpēc, ka es biju liels aktīvis. Tur maksāja. Vasarās braucām kūtis būvēt, ziemā - politisko jaunatnes organizāciju. Universitātes toreizējās komunistiskās jaunatnes savienības vadītājiem maksāja, priekš toreizējiem laikiem, itin labu naudiņu. Ja salika kopā vēl teicami nika stipendiju, tad man sanāca, priekš tiem laikiem, fantastiska nauda. Priekš tiem laikiem. Bet nu labi! Tā bija īpaša situācija. Ne jau katram bija tieši tā. Bet tā ir ļoti būtiska atšķirība. Ja kaut drusku pīestrādāja, tad tolaik varēja iztikt nu pavisam gluži labi. Tad tagad, manuprāt, nevar. Tas ir skumji. Tā ir, es teiktu, vislielākā sociālā atšķirība, kas ir.

Ko jūs sagaidāt no studentiem?

Es gribu domāt, ka studenti ir atnākuši iegūt jaunas zināšanas un prasmes. Ja viņi to citīgi dara, tad tas ir tas, ko es no viņiem sagaidītu pirmkārt. Otrkārt, protams, ka studijas, mācības nav pilnīgi alfa un omega tikai. Ir pozitīvas tendences, kas ir patīkami, bet nu tomēr es gribētu, lai studentu dzīve burbuļotu aktīvāk, vēl aktīvāk nekā šobrīd. Es negribu teikt, ka ir slikti, bet gribētos nu vēl aktīvāk. Ja tas notiks, būs lieliski.

Labi! Paldies! Cerēsim, ka tā arī būs!

Autors: Raivis Ieviņš

Foto: Toms Grīnbergs, LU Preses centrs

Zaļā zinību sala

Kad skatāmies uz citām pasaules augstskolām, tad redzam, ka bieži vien tur ir atpūtas telpa studentiem, kur pavadīt brīvo laiku starp lekcijām, kā arī kopīgi risināt dažādus mācību uzdevumus. Pagājušajā gadā radās doma, ka šādu telpu būtu nepieciešams izveidot arī pie mums – Datorikas fakultātē. Pirmkārt, tika atrasta piemērota telpa, kas varētu kalpot šim mērķim – 304. telpa, kur tajā laikā atradās datorklase, taču tā kā tā netika pārāk bieži izmantota, radās iespēja to pārveidot. Otrkārt, bija aktīvi cilvēki, kas gribēja darboties un uzlabot telpas izskatu, lai tā kļūtu studentiem draudzīgāka. Tā nu sākās vērienīgais darbs pie telpas atjaunošanas. Jāsaka paldies Raivim, kurš uzņēmās saskaņošanas un citus organizatoriskos darbus, lai telpa lēnām varētu sākt mainīt savu izskatu.

Vispirms domājām par telpas krāsām – kādas tās varētu būt? Vispirms tapa doma par mākoņainiem griestiem, kam vēlāk arī pieskaņojās tikko pļautas zāles krāsas sienas. Vairāk vai mazāk tas arī bija viss, kas bija vajadzīgs, lai darbs varētu sākties. Protams, iesākumā apņēmība bija liela un vecās tapetes no sienas pazuda ļoti ātri, taču lielais entuziasms pazuda un aktivitāte lēnām pierima, tāpēc process uz priekšu virzījās gausāk nekā tas sākumā tika paredzēts. Pateicoties dekānam Jurim Borzovam visam pa vidu vēl tikām arī pie telpas atbalstītājiem SIA „Microsoft Latvia“, kas nodrošināja līdzekļus telpas iekārtojumam un sarūpēja reprezentējošu zīmējumu uz sienas.

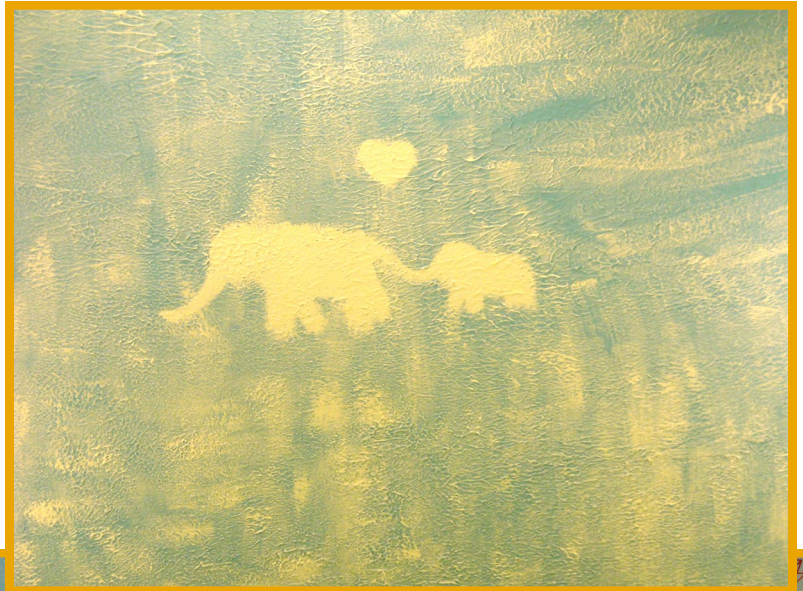

Darbs turpinājās, jo bija jau jāieklaujas kādā noteiktā termiņā, līdz kuram telpu vajadzēja atklāt. Aktīvāk tika špaklētī griesti, krāsotas sienas. Pa vidu procesā radās dažādi viedokļi par sienām un griestiem. Taču darītāji izvēlējās atbilstošākos risinājumus. Varēja vērot kā lēnām vienmuļi mākoņi pārtapa par mākoņiem ar noteiktām aprisēm; jāsaka paldies Rihardam, kurš mācēja savaldīt tos. Sienas saglabāja savu zaļo krāsu. Skapītis tika pie leģendāra cauruma, kurā kā klīst nostāsti ir iekritis mākslinieks, kurš zīmēja zīmējumu. Uz grīdas meistarīgi tika uzlikts jauns linolejs, kura malas tika pienaglotas ar dažādām līstītēm. Telpā parādījās mēbeles, un tā bija gatava uzņemt ciemiņus.

2010. gada 21. Decembrī tā tika svinīgi atklāta un tikām pie LU Datorikas fakultātes mācību telpas „Microsoft Office“. Ieradās pārstāvji no „Microsoft Latvia“, LU rektors un citi svarīgi cilvēki. Telpa tika svinīgi atklāta, lai studenti to varētu sākt lietot.

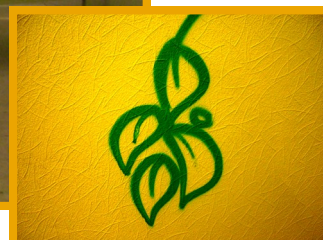
Pagaidām gan lietošana ir ierobežota, taču pie telpas durvīm ir saraksts cilvēku vārdiem, kuri lejā var saņemt atslēgu un to atslēgt pārējiem kolēģiem. Katram ir iespēja tikt šajā sarakstā – vajag tikai sazināties ar SP pārstāvjiem. Šobrīd mēs risinām situāciju, lai telpa kļūtu brīvi pieejama visiem DF studentiem!

Noslēgumā vēlētos pateikties tiem, kas palīdzēja tās tapšanā: Raivim Ieviņam par dokumentu kārtošānu, iepirkumu veikšanu un piedalīšanos remontdarbos, Rihardam Krišlaukam par daudzajām stundām remontam veltītā laika, Ievai Rukšānei par palīdzību ar iekārtojumu un aktīvu dalību remontā, Kasperam Zemītim par sniegto palīdzību linoļa ieklāšanā, Ievai Nāgelei par palīdzību remontdarbos, Unai Pīrāgai par palīdzību noslēguma posmā, Mārtiņam Zviedrim par koordinēšanu un daudzajām stundām remontdarbu veikšanā, kā arī cilvēkiem, kas atrada kaut brīdi laika un spēja palīdzēt – Kārlim Jēriņam, Laurai Grimai, Madaram Virzam, Artim Ozoliņam, Viesturam Kavacam, Uģim Lazdiņam, Aleksandram Arbuzovam, Vladislavam Furginam, Dzintaram Rājevam, Krišijānim Šulcam un vēl citiem, kas pielika savu palīdzīgo roku! Kā arī LU administrācijai un īpaši LU komandai par iecietīgo izturēšanos remontdarbu laikā!

Mēs ceram, ka ieguldītais darbs tiks novērtēts un studenti ne tikai garāmejot ieskatīsies telpā, bet to aktīvi lietos un, iespējams, laika gaitā radīs tajā uzlabojumus. Lielākais paldies no studentu vidus būs laiks, kas tiks pavadīts šajā telpā nodarbojoties ar dažādām lietderīgām lietām un iespējams reizēm ne tik lietderīgām. Ceram uz Tavu atsaucību un vēlmi iegriezties šajā vietā!

Autors: Mārtiņš Zviedris
Foto: Toms Grīnbergs
(LU Preses centrs)
Ieva Rukšāne,
Una Pīrāga

Ir SP — ir iespējas

Lai gan mūsu fakultātei 16.martā apritēs jau apaļi 2 gadiņi, Datorikas fakultātes Studentu pašpārvaldei (DF SP) tikai pirms pāris mēnešiem bija pirmā dzimšanas diena. Par oficiālu DF SP dibināšanas dienu var uzskatīt 2009.gada 14.decembri, kad notika pirmā DF SP sēde.

DF SP mērķis ir aizstāvēt un pārstāvēt DF studējošo intereses akadēmiskās, materiālās un kultūras dzīves jautājumos LU un citās institūcijās, tai skaitā, veicināt studiju kvalitāti un akadēmiskās tradīcijas, studentu personības attīstību un veselīgu dzīvesveidu. SP darbojas aktīvi jaunieši, kuri vēlas, tā teikt, kaut nedaudz uzlabot studentu dzīvi.

Kā jebkurā organizācijā, arī mums ir līderis – Una Pīrāga. Viņa ir cilvēks, kas sevi velta SP. Milzīgs malacis, ja drīkstu tā teikt. Mūsu motivators, kas piebaksta, atgādina, pamudina. Un samīļo. „Una ir Una,” saka Māris Bunkovskis (SP aktīvists), kad lūdzu viņam raksturot Unu dažos vārdos. Par priekšsēdētāju kļuva, jo vēlējās pārbaudīt savas spējas vadīt kolektīvu, un cilvēki viņai uzticējās. „Neaizmirstiet par Kasparu! Viņš ir liels atbalsts, palīdz saorganizēt visu, ko vajag. Nedaudz gan pārspīlējot ar darbu uzņemšanos, bet vismaz zinu, ka varu uzticēties un viss būs padarīts,” Una steidzas atgādināt par savu „labo roku”.

Visa SP darbība ir nosacīti iedalāma 3 galvenajos virzienos – akadēmiskie jautājumi, komunikācijas jautājumi un kultūras dzīves jautājumi. Katram virzienam ir sava darba grupa, kurā tad tiek risināti visi studentiem sasāpējušie jautājumi.

Aivaram Šablīm (priekšsēdētājas vietniekam akadēmiskajos jautājumos) atļāvos uzdot personiskas dabas jautājumu - kāpēc tieši izglītība? „Pirmajā SP sapratu, ka tieši izglītībai ir jāvelta uzmanība. Tur ir pādaudz problēmu un maz darīšanu. Lai gan es pamēģināju arī pasākumus rīkot un ko citu darīt, tomēr vispiemērotāk likās rūpēties par izglītības kvalitāti.” Jāpiemin, ka, par laimi, mums ir viena varen spēcīga akadēmiskā darba grupa.

Priekšsēdētājas vietniece informācijas jautājumos nu jau mēnesi ir Ieva Nāgele. Virziena izvēli komentē šādi: „Neesmu pļāpīgākais un komunikablākais cilvēks SP, tomēr neuzskatu, ka šis būtu svarīgākās rakstura iezīmes, kas nepieciešamas komunikācijas grupas vadītājam. Mūsu SP vēl ir jauna un es redzu daudz lietas, kas būtu jāuzlabo gan sadarbojoties SP biedriem savstarpēji, gan popularizējot SP informāciju pārējo studentu vidū. Tad nu šis man ir kā izaicinājums - vai spēšu īstenot savas idejas un palīdzēt SP darbībai? Es darbošos!”

Par kultūras dzīves jautājumiem SP atbildīga Ieva Rukšāne. „Tā jau tikai tāda oficiāla atbildība. Lielākoties jau es tikai palūdzu ‘savējos’ izdarīt kādu darbiņu un katram uzņemties mazumiņu no visas tās lielās atbildības. Un tā jau tie pašākumi top.” Uz jautājumu „kāpēc kultūra?” atbild īsi: „Es gribēju pamēģināt.”

„Es nezināju kas tā SP tāda ir, tāpēc domāju, ka, iestājoties tajā, būtu jāvelta tai visa dzīve. Biju ievēlēts par kursa vecāko, kas arī šķita makten atbildīgs un laiktietilpīgs darbs,” stāsta 1.kursa students, „Defīzes” galvenais redaktors Artis. „Par darbību SP sākumā iedomājos, jo bija tāda sajūta, ka ir laiks kaut ko mainīt dzīvē, laiks aktīvāk kaut kur iesaistīties un darīt citu labā. Nezinu kā ir sanācis ar to darīšanu, bet iesaistījies esmu aktīvi.” Artis ir labs piemērs tam, ka pat viens cilvēks spēj ietekmēt studentu dzīves – viņš ir izveidojis DF basketbola komandu, kā arī, pateicoties tieši viņa iniciatīvai, Tu vari lasīt šīs lappuses.

SP ir iespējas. Un arī Tu vari tās izmantot! Nāc ciemos, ja ir jautājumi, ja ir idejas, vai ja vienkārši gribas ar kādu parunāties un iedzert tēju! :)

LU DF Studentu pašpārvalde — tava pašpārvalde!

Kāds nopietns jautājums uz sirds?

Una Pīrāga — priekšsēdētāja

E-pasts: u.piraga@gmail.com

Tālrunis: 28667068

Skype: unapiraga

Kaspars Zemītis – priekšsēdētājas biedrs

E-pasts: kaspars.zemittis@gmail.com

Skype: kespars

Trūkst kontaktu?

Ieva Nāgele – vietniece komunikāciju jautājumos

E-pasts: ieva.nagele@gmail.com

Problēmas ar studiju procesu?

Aivars Šablīs – vietnieks akadēmiskajos jautājumos

E-pasts: aivars.sablis@people.lv

Kad būs nākamā lielā ballīte?

Ieva Rukšāne – vietniece kultūras jautājumos

E-pasts: ieva.ruksane@gmail.com

Skype: iewule_17

Raiņa bulv. 19, 305. telpa

www.ludfsp.lv

Radioaktīvie piedzīvojumi

Šīs dienas tēma – *Fallout: New Vegas*, kuru varam spēlēt uz PC, PS3 un Xbox 360. Tā nav pati jaunākā spēle (izlaista 2010. gada oktobrī), bet vēl arī neskaitās pārāk veca, un pašlaik neko jaunāku neesmu spēlējis.

Šaubos, ka ir vajadzīgi ļoti gari ievadvārdi par to, kas vispār ir *Fallout*, bet, ja nu gadījumā ir kāds, kas nekad par šo spēli nav dzirdējis, lūk, neliela pamatinformācija. *Fallout* ir RPG sērija, kuru darbība notiek ASV vairākus (attiecīgi 84, 164, 200 un 204) gadus pēc kodolkara, kas gandrīz iznīcinājis visu cilvēci. Sērijas pirmās divas spēles notika Kalifornijā, trešā – Vašingtonā (tajā, kas galvaspilsēta), un jaunākais bērns *New Vegas* atgriežas rietumos — šoreiz Nevadā, Lasvegasā. Protams, ka kodolkarš nozīmē pilnīgu iznīcību, taču divainā kārtā šai pilsētai nav uzkrītusi neviena bumba, un tas, ka Lasvegasu redzam citādāku nekā tā ir mūsdienās, ir tādēļ, ka 200+ gadu ilgais periods pilsētai ir nodarījis savu.

Visās iepriekšējās spēlēs galvenais personāžs (PC) ir vai nu kādas kodolkara patversmes iemītnieks (1. un 3. sērijā) vai kaut kā saistīts ar tiem (2. sērijā). Šoreiz gan ar patversmēm (*in-game* terminoloģijā „*vaults*”) nebūsim nekādā veidā saistīti. PC ir kurjers, kuram ne pārāk paveicas ar kādu sūtījumu. Nogādājot pasūtītājam palieļu, no platīna darinātu pokera čipu, PC tiek noķerts, čips atņemts, un uzbrucēju vadonis mūsu cilvēciņam iešauj galvā (lai gan *intro* to neparāda, pēc viena cilvēka izteikumiem var noprast, ka divreiz). Tā nu nonāksim pie pirmās misijas: atgūt atņemto čipu un, ja paveiksies, arī iespēju atbēsties šāvējam.

Čeļojumos pa *Mojave Wasteland*, kā šo teritoriju dēvē tās iemītnieki, pamata nodarbe, vismaz man, ir dažādu briesmoņu nogalināšana, kuru šeit ir aizdomīgi daudz (kodolkarš gadījumā nenozīmēja masveida izmiršanu un pilnīgu iznīcību?), tāpēc vajag šaut vai cirst ar zobenu, vai spridzināt ar mīnām un granātām, kā nu kuram labāk patīk. Protams, ka lielu daļu slepkavošanas var izlaist, jo pie tās nonākam vienkārši apstaigājot pasauli. Ja pildīsim kvestus (kuru ir diezgan daudz – marķēto ap 120, nemarkētos neesmu skaitījis), vairāk būs jārunā ar cilvēkiem. Tam bieži vien vajadzēs labi uztrenētas *Speech* un *Barter* prasmes, kuras, pieņemamā līmenī, man parādās tikai uz spēles beigām, tāpēc, no minētajiem 120 kvestiem, līdz šim vēl nav sanācis iziet pat pusi.

Piemīnēju spēles beigas – jā, diemžēl tādas pienāk. Veidi, kā līdz tam nonākt, ir vairāki, un spēlei ir četri principiāli atšķirīgi nobeiguma varianti (un vēl milzīgs daudzums mazo detaļu, kuras ir atkarīgas no tā, kā spēles gaitā ir izieti konkrēti kvesti). Bet pēc tam, kad būs iziets *main* kvests, turpināt vairs nesanāks. Tāpat bija arī *Fallout 3*, bet tur viens no *add-on*iem situāciju laboja. Jācer, ka arī šeit tā būs, jo pirmais *add-ons* jau ir iznācis, un ir zināms, ka būs vēl vismaz divi.

Grafikas ziņā neko īpaši iespaidīgu neredzēsim. *New Vegas* joprojām izmanto *Gamebryo* grafikas dzinēju, kurš eksistē nu jau ļoti ilgu laiku (pirmā spēle, kas to izmantoja, ir 2001. gadā iznākusi *Dark Age of Camelot*). Rezultātā, reizēm kādu objektu modeļi nedaudz lidinās gaisā, mantiņas mēdz mistiski izkrist cauri plauktiem, un (pirmo reizi, ko man ir gadījies *Gamebryo* spēlē redzēt) pretiniekiem gadās iesprūst zemē. Tomēr es melotu, ja teiktu, ka spēle nav grafiski pievilcīga. Ir pat ļoti OK!

Muzikālais pavadījums galvenokārt ir jāslavē tāpēc, ka to īsti nevar pamānīt. Ja to var ievērot, tad tas neiederas apkārtējā pasaulē un traucē. Par *in-game* radio stacijām jau ir nedaudz cits stāsts – staciju ir maz, dziesmiņas katrā stacijā arī nav īpaši daudz, visas ir līdzīgas, kā rezultātā diezgan ātri apnīk. Dažas ir ļoti kaitinošas un, vismaz man, liek radio uzreiz izslēgt. Varam secināt, ka spēlēt bez radio ir pat labāk.

Lielais pluss *New Vegas* ir kaut kas, kas patiesībā nemaz neatrodas spēlē. Runa ir par *G.E.C.K* (*Garden of Eden Creation Kit*). Iepriekšējās *Fallout* spēlēs bija mantiņa ar tādu nosaukumu, bet šeit (un arī *Fallout 3*) tā ir programma, ar kuras palīdzību var spēlei taisīt *modus* un to pārveidot gandrīz visos aspektos. Rezultātā gandrīz jebko, kas cilvēkam spēlē nepatīk, viņš var izlabot pats pēc saviem ieskatiem. Protams, programma nav pārāk vienkārša, un iemācīšanās ar to apieties prasa laiku, bet tad, kad būsiet to apguvuši, varēsiet paši radīt savu sapņu spēli. Šos izveidotos *modus* drīkst arī izplatīt, un tāpēc pastāv iespēja savākt un izmantot citu cilvēku radītos meistardarbus, pat nemākot vispār atvērt *G.E.C.K*.

Autors: Kārlis Jēriņš

Oficiālās sistēmprasības

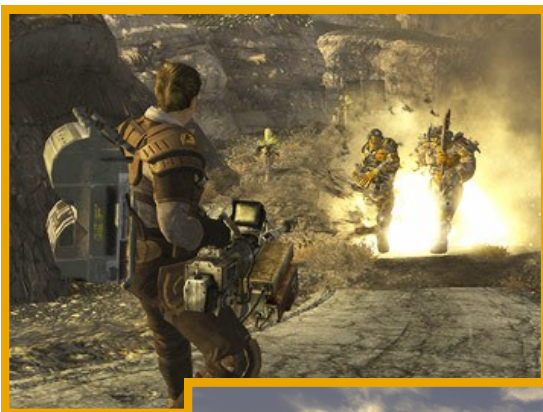
OS: Windows 7/Vista/XP

CPU: dual core 2.0 GHz

RAM: 2GB

HDD: 10GB

Video karte: NVidia GForce 6 series, ATI 1300XT series

Bon appetit!

Saldā desa un ziedkāposti

Gaisā virmo pavasaris, un cilvēku sejās smaidi un prieks jau iekārtojušies uz palikšanu. Bet tiem, kuriem laimes hormoni vēl snaudoļo, dzīvesprieku palīdzēs vairot saldais, kuram nepieciešamās sastāvdaļas ir:

1 bundžiņa iebiezinātā piena
2 paciņas selgas cepumu
1 paciņa marmelādes
2 ēd.k. kakao pulveris

Kopā gatavot ir jautrāk, tāpēc kādam lūdz sagriezt marmelādi mazos gabaliņos. Pa to laiku, kopā ar citu kolēģi sacentieties, kurš interesantāk un efektīvāk sadrupinās cepumus, tikai neaizraujieties, gala rezultātā nevajag smiltīm līdzīgu smalcinājumu. Varat izmantot āmuru, grāmatu, vai veco labo taktiku, drupināt pirkstos (tas gan ir diezgan sāpīgi un apnicīgi). Visbeidzot, marmelādi un sadrupinātos cepumus ieber bļodā, pielej klāt iebiezināto pienu un pieber kakao. To visu sāk cītīgi maisīt, līdz brīdim, kad jūti, ka kļūst par smagu. Tad masu liec uz folija (der arī pārtikas plēve, cepamais papīrs) un, veidojot desu, stingri satin. Vienīgais, kas atliek - šo meistarojumu uz nakti likt ledusskapī, protams, piekarinot klāt zvaniņus, lai dzirdētu, kad kāds pirms laika vēlas panaškoties.

P.S. Sastāvdaļas vari mainīt, piemēram, marmelādi likt nedaudz mazāk un pievienot klāt nedaudz sasmalcinātu riekstu, rozīnes u.c. Liec lietā fantāziju un lai izdodas!

Taču, pirms nākamā dienā ķersies klāt saldajam, vispirms ir jāpaēd brokastis. Vari ņemt piemēru no profesora Māra Vītiņa, kura brokastu ēdienkartē parādās: auzu pārslu un ķirbju putras, vārītas olas, griķu un biezpiena sacepums, cepti ziedkāposti. Tas, ko profesors uzsvēra ir, ka ne tikai pavasarī, bet visu cauru gadu uzturā ir jālieto dārzeni un augļi. Sen zināms fakts, bet reizēm aizmirstās. Tad nu lūk versija ceptajiem ziedkāpostiem, kādus man bērnībā taisīja vecmāmiņa. Tev būs nepieciešams:

1 kg ziedkāpostu
250 – 300 g sviests
1 paciņa rīvmaizes

P.S. Domāju, ka sanāks pietiekami daudz, lai pacienātu arī savus istabiņas biedrus.

Liec vārīties ziedkāpostus, galvenais nepārvāri, lai tā saucamās rozetītes ir nedaudz stingras, citādi beigās sanāks putra. Pa to laiku uz pannas izkausē sviestu un apcep tajā rīvmaizi. Kad ziedkāposti ir uzvārījušies, un esi nokāsis ūdeni, vari pievienot apgraudzēto rīvmaizi. Visu samaisi tā, lai rīvmaize vienmērīgi noklātu ziedkāpostu. Re, gatavs! *Bon appetit!*

Atsauksmēm, ieteikumiem, idejām: DF-virtuve@inbox.lv

Garšīgu dienu vēlot,
autore Evita Zariņa

3! 2! 1! DATFAKS!!

Latvijas Universitātes Datorikas fakultātes basketbola komanda tika izveidota 2010. gada rudens semestrī, fakultātei neesot atsevišķi pārstāvētai Latvijas Universitātes Basketbola līgā. Komandas izveidi uzņēmās Artis Ozoliņš. Spēlētāji tika meklēti gan LU basketbola treniņos Olimpiskajā Sporta centrā, gan interneta vidē un pat auditoriju rindās. Bija manāms kūtums cilvēku acīs, bet, kas lēni nāk, tas labi nāk. Pašlaik komandas sastāvā ir 12 puīši un 1 meitene, pārstāvēti visi studiju līmeņi.

Kad tika izveidots stabils pamatsastāvs, komanda iegādājās nu jau ierastās ierastās un dzeltenās krāsas formas, nomainot baltos Datorikas fakultātes T-krekļus. Formastērpu pamatkrāsa ir lillā ar dzeltenām striepām sānos, par iedvesmas avotu ņemot NBA komandas Los Angeles Lakers izbraukuma formastērpus. Krekla priekšpusi rotā Arta Ozoliņa un Krišjāņa Šulca veidotais komandas logotips – basketbola bumbas un baltu līniju kompozīcija ar uzrakstu "Latvijas Universitātes Datorikas fakultāte" zem tās.

Panākumu atslēga ir smags darbs. Komanda kopš šī gada janvāra katru piektdienu trenējas Ekonomikas un vadības fakultātes sporta zālē. Komandas spēlētāji regulāri apmeklē arī LU piedāvātos basketbola treniņus Olimpiskajā Sporta centrā.

1. apli Latvijas Universitātes Basketbola līgā 2010./2011. mācību gadā Datorikas fakultātes komanda kopvērtējumā ar 9 punktiem noslēdza dalītā 6.-8. vietā 9 komandu konkurencē. Komandas progress ir redzams, bet līdz zeltītajai kalna virsotnei ceļš vēl ir garš un grumbulains. 2. aplis iezīmējies gaišākās krāsās kā pirmais. Šīs sezonas pamatmērķis ir sasniegts – izveidots stabils pamatsastāvs, bet ar to cīņa nebeidzas. Sapnis par iekļūšanu izslēgšanas spēlēs vēl nav izsappnots! "3! 2! 1! DATFAKS!!"

Sīkāka informācija par Basketbola līgu LU mājaslapas sporta sadaļā "Basketbols".
Seko mums: www.twitter.com/ludfbk

Autors: Artis Ozoliņš

LU Futbola līgas regulārā sezona noslēgusies

16. martā notika pēdējā spēļu kārtā Latvijas Universitātēs Futbola līgā. Datorikas fakultātes studenti spēlēja 4 komandās gan A, gan B sērijā: "Komandas Dvēsele", "Alus laiks", "LU Apvienotie" un "SOL".

"Komandas Dvēsele" A sērijā regulāro sezonu pabeidza 7. Kā 4. rezultatīvākais A sērijā no „dvēselēm” ar 15 gūtiem vārtiem sezonu noslēdza Edgars Danga.

Visveiksmīgāk sezonu noslēdza komanda ar fizmatisko garu – "Alus laiks", ieņemot pirmo 1. vietu B sērijā ar uzvarām visās regulārās sezonas spēlēs, kas komandai nākamajā nodrošina vietu augstākajā līgā. Vēl B sērijā spēlēja komandas "LU Apvienotie" un "SOL" ieņēma attiecīgi 4. un 6. vietu. B sērijā ar augstu rezultativitāti no "Alus laika" izcēlās Andris Žuravļovs ar 17 vārtiem un Artūrs Brūveris ar 15 vārtiem, "LU Apvienoto" Aleksejs Fjodorovs sezonas laikā bumbu raidījis vārtos 11 reizes.

Visas komandas turpinās cīņu LU Futbola kausā.

Sīkāka informācija Latvijas Universitātes mājaslapas sporta sadaļā „Futbols”. Visi aktuālākie jaunumi un sludinājumi no komandām tiek publicēti šeit: twitter.com/lufutbols.

Autors: Artis Ozoliņš

RUNĀ.DF

KĀDS IR JŪSU NOVĒLĒJUMS DATORIKAS FAKULTĀTEI ĢIMŠANAS DIENĀ?

Ilvars Mizniks (DF pasniedzējs): "Novēlu būt jauniem, saglabāt jautru noskaņu un turēties pretī dzīves vētrām!"

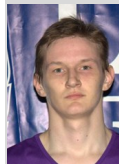

Mārtiņš Zviedris (DF doktorantūras 2. kursa students):

"Lai arī turpmāk fakultātē būtu gaiši studenti, kas spētu sasniegt labus zinātniskos un mācību rezultātus, taču tajā pašā laikā būtu spējīgi arī ārpus studijām, lai mēs redzētu daudz un dažādas aizraujošas lietas. Lai studentiem šeit patīktu un būtu vēlme uzdrošināties sasniegt arvien jaunus augstumus!"

Rolands Usāns (LU FMF 1. kursa students): "Lai dators nepievīļ uz Everesta virsotnēm stāvām, un, lai peli kaķis neapēd!"

Ronalds Brēmers (LU DF 2. kursa students): „Daudz laimes fakultātei binārajā 10 gadu jubilejā!”

Jānis Peisenieks (LU DF 1. kursa students): "Novēlu palikt tik pat neformāli pātīkamai kā šobrīd. Nav nekā jaukāka, kā pasniedzējs, kurš pamanās ļoti nopietnas

tēma vidū iespraust kādu jocīgu vai anekdoti. Un kur nu vēl matemātiski un datoriski piegājieni dažādām dzīves situācijām, piemēram, iepazīšanās ar meitenēm no automātu teorijas viedokļa. Citējot Mārtiņu Rītiņu: "Kas, nu kas var būt labāks par šo?" Daudz laimes, spēka un pacietības Datorikas fakultātei un visiem tās iemītniekiem!"

Autors: Ēriks Timrots

Lekcijai un brīvam brīdim

Vīrs zvina sievietei: „vari mani apsveikt – esmu ievēlēts par deputātu!”
- Atkal tu melo?!
- Tagad vairs nemeloju, tik tiešām jau esmu ievēlēts!

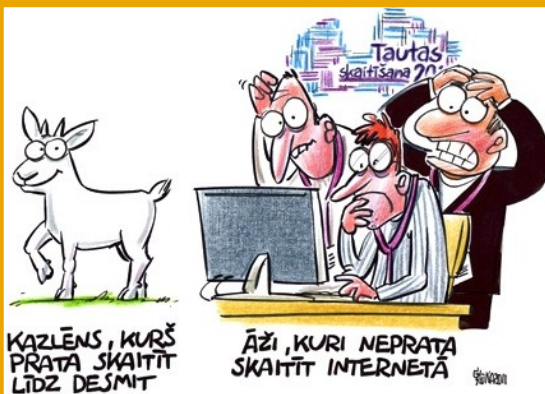
Programmētājs ierodas pie okulista. Loģiski, pirmā pārbaude, viņš tiek nosēdināts pretī tabulai, aizklāj aci, ārsts saka:
- Tā, lūdzu izlasiet trešo rindu no augšas.
- "RNDEHNB...", pag, dakter, man šķiet, jums tur teksta kodējums nobrucis.

Puisītis pieskrien pie policista un saka:
- Esmu apmaldījies.
Policists atsaka:
- Savu adresi zini?
- Jā, puisītis et inboks punkts elvē.

Latīņu valodu var uzskatīt par mirušu valodu arī tāpēc, ka, jo vairāk tavi ārsti tajā runā, jo mazāk cerību izdzīvot.

Zobārsta kabinets, pacients sēž krēslā, ienāk smaidīga zobārste, ieslēdz urbi un jautā:
- Jāni, vai atceries, ka zaģi man tomātus Fermā?

Kāds cilvēks ienāk datorveikalā un vaicā:
- Kāds mans draugs ieteica vienu ļoti labu programmu, kur var visu atrast. Vai jūs varētu man to ierakstīt diskā?
- Kā to programmu sauc?
- Internets.

Publicēta laikrakstā 'Latvijas Avīze'

Autors: Gatis Šjūka

	1	5		8		
	4	6	1		7 3	
	2	5		4	9	
6				3	5 1	
	7			2 1	3	
1	9			6		4
	3		1		4	6
4	1			7	8	9
		9			6	3

	4	7		9		
3		1		7		
7				9	5	4
	8	4			5	
	5			2	4	
	9	5		1	8	
4	2	8				3
		1		3		5
		5		6		7

			8			4
	6		3		7	
	4			5		9
7				9		8
		5	1	3	2	
3			4			5
9				6		1
		8			1	6
6				3		

	4	2		8		
		1			9	
6				4		
		6		1		7
1				2		4
	7				3	
			7			3
		8			2	
	5			3		9

Autors:
Līga Meļko

BRĪVA VIETA JŪSU REKLĀMAI

ludfsp@gmail.com